

(5)
ROMÂNIA

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 750/2006 DECIZIE NR. 750/R-C

Şedinţa publică din 10 iunie 2006

Curtea compusă din:

Președinte: Dragoș Rădulescu, președinte secție

Andrei Rădulescu, judecător

Mugur Isărescu, judecător

Florin Gherghel, grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de recurentă-părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE** cu sediul în București, str. Calea Victoriei, nr.11, împotriva sentinței nr. 750/CAF din 10 iunie 2006, pronunțată de Tribunalul București- Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. 750/CAF/2005.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din 10 iunie 2006, fiind consemnate în încheierea de la aceea dată care face parte integrantă din prezenta decizie.

Pronunțarea asupra recursului s-a amânat pentru astăzi, când în urma deliberării s-a pronunțat următoarea decizie.

C U R T E A

Prin cererea înregistrată la nr. 750/2005, reclamanta S.C. PROFIL SRL, în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. București a solicitat anularea deciziei nr. 5 din 10 iunie 2005, și a procesului verbal de control încheiat în data de 10.10.2004, pentru suma totală de 1.100.000 lei, compusă din: 1.000.000 lei impozit pe profit; 71.400 lei dobândă aferentă impozitului pe profit; 10.000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit; 7.000 lei TVA; 1.000 lei dobânzi aferente TVA.

În motivarea cererii s-a precizat că, în fapt, în perioada 15.09.2004-29.10.2004, consilieri ai părâtei au efectuat un control la reclamantă, încheind procesul verbal de control prin care în mod netemeinic și nelegal s-au stabilit debite suplimentare.

Împotriva procesului-verbal de control s-a formulat contestație, respinsă prin decizia contestată.

Se susține de către reclamantă, că debitele suplimentare au fost stabilite în mod nelegal și netemeinic.

Astfel, se contestă suma de 1.000.000 lei, impozit pe profit dobânzi și penalități aferente, sume care au fost stabilite prin majorarea bazei de impozitare cu următoarele valori:

- cu suma de 37.515.431 lei, reprezentând lucrări de reparări la Complexul ALUTUS în luna iunie 2002, pentru care organul de control nu a identificat factura fiscală emisă de S.C. ALUTUS S.A., situația de lucrări, considerând astfel suma respectivă ca fiind o cheltuială nedeductibilă. Reclamanta susține că există factură precum și situația de lucrări și procesul verbal de recepție. În mod greșit organul de control susține că suma este nedeductibilă fiscal pentru că nu au fost identificate venituri suplimentare realizate prin majorarea chirii sau prin facturarea acestor cheltuieli la locatari.

Acste cheltuieli și reparăriile, reprezentă cheltuieli efectuate în vederea menținerii caracteristicilor inițiale pe durata folosirii lor, cheltuieli ce sunt suportate de proprietari și care aduc venituri după efectuarea acestora.

- cu suma de 1.000.000 lei, înregistrată ca lucrări de reparări Complex ALUTUS, pentru care nu a fost identificat deviz, și suma de 37.515.431 lei emisă de S.C. ALUTUS S.A. în baza contractului-convenție nr.1914/2003, prezentat la verificare, și lucrări efectuate și facturate către S.C. ALUTUS S.A. de către S.C. INGENIERIE.

În mod greșit s-a reținut că această sumă este nedeductibilă fiscal, pe motivul că nu s-a identificat deviz, situații de lucrări și nu a fost facturată la locatari.

Și această cheltuială este cheltuială curentă.

- cu suma de 377.000.664 lei, înregistrată în contul 628, consemnată în factura nr.9820739 din 30.11.2003, considerată nedeductibilă pentru aceleași motive.

Susține reclamanta că pentru această sumă s-au prezentat devize și procese verbale de recepție.

- cu suma de 1.34.512.737 lei lucrări reparării conform facturii nr.1444704 din 30.11.2003, emisă de S.C. MILMIN S.R.L.. Se susține că faptul, înregistrării greșite în registrul „Jurnal” nu justifică opinia organului de control de a o considera nedeductibilă fiscal.

legătură cu taxa pe valoare adăugată (pct.4 din procesul verbal
eclamanta contestă următoarele sume:

- suma de lei, pentru care există factura nr. din
- suma de lei, pentru care s-a prezentat factura în
- suma de lei, aferentă facturii nr. din

3.

Ro Prin sentința nr. 11/12.CAF/2002, Tribunalul Argeș - Secția
administrativ și fiscal a admis în parte contestația și a admis în
cază nr. 1000/2005 și raportul de inspecție fiscală din data de
14, în limita sumei de lei ROL.

În esență, în motivarea hotărârii atacate, s-a reținut că decizia
fiscală a fost contrazisă de probele administrative în cauză, respectiv
și cele două expertize.

Potrivit raportului de expertiză tehnică întocmit în cauză (f.84-85)
lucrările efectuate de reclamantă în anul 2002-2003 la obiectivele
sunt lucrări de reparații
și de întreținere, astfel că respectivele cheltuieli sunt aferente
lor curente și trebuiau incluse în baza de calcul a impozitului pe

Totodată, conform raportului de expertiză contabilă, în mod greșit
stabilită obligații suplimentare de natura impozitului pe profit,
stabilind ca numai suma totală de 31.622.31 lei reprezintă obligații
reale.

Ceea ce privește TVA-ul, expertul a identificat documentele de
bilind că documentele anexate au la bază devize și lucrări de prestări
ceea ce conferă reclamantei dreptul de a deduce TVA.

Împotriva sentinței, în termen legal, a formulat recurs D.G.F.P.
verificând-o pentru motive ce se încadrează în disp.art.304 pct.8 și 9
civilă, astfel:

- în timpul controlului, reclamanta nu a prezentat organului de
devize sau situații de lucrări pentru justificarea cheltuielilor efectuate.
nu a ținut cont de faptul că sunt deductibile în calculul profitului
căil numai cheltuielile înregistrate în baza unor documente justificative
înteste veridicitatea operațiunilor efectuate;

- în mod greșit instanța a acceptat cu ușurință că a identificat
le întreținere și reparații la niște imobile, constatare practic imposibilă
în ceea ce privește tehnica, având în vedere perioada lungă scursă de la
cea lucrarilor;

- în ce privește TVA, instanța nu a ținut cont de disp.art.24 lin.1
Legea nr.345/2002, care impune pentru exercitarea dreptului de

acerea existența unor documente legale aprobate și complectate conform vederilor legale.

Examinând recursul, prin prisma criticilor formulate, curtea reține următoarele:

În ce privește prima critică, ceea ce vizează lipsa documentelor justificative pentru lucrările de reparații efectuate la obiectivele:

Constatarea expertului tehnic (f.84 dosar) arată că aceste lucrări vizează numai reparații curente și de întreținere și sunt cuprinse în situația de lucrări pe articole, devize, facturi și procese verbale de recepție.

De altfel, documentele justificative menționate de expert în lucrarea sa, sunt anexate la dosar (filele 41-49).

Constatarea expertului tehnic a fost făcută împreună cu șeful de echipă al constructorului și pe baza documentelor puse la dispoziție de către reclamantă, instanță și expertul consilier al părâtei D.G.F.P. –

Aceleași concluzii se desprind și din raportul de expertiză contabilă întocmit de ec. [redactat] (f.90), care precizează că prin actele menționate în anexa 1 la raport se confirmă realitatea executării lucrărilor de prestări-servicii în construcții, în domeniul reparațiilor curente și de întreținere-funcționalitate a clădirilor; priv zugrăveli, tencuieli, vopsitorie, efăcut hidroizolații. Mai arată expertul contabil că reclamanta a efectuat heluieli deductibile pe care nu trebuia calculat impozit pe profit în sumă de 21.141.543 lei (1.000.000 - anul 2002, 1.400.000 - anul 2003).

În ce privește TVA-ul reținut în sarcina reclamantei, expertul contabil a apreciat că în cauză există documente de plată a prestărilor de servicii.

Au fost verificate facturile: nr. 100/11.11.2003 în valoare de 15.566.407 lei emisă pentru lucrările de reparații curente de la Complexul omana, conform devizului și procesului-verbal de recepție anexat; factura nr. 100/11.11.2003 în valoare de 409.96.220 lei; nr. 100/11.12.2003 în valoare de 1.000.000 lei.

Astfel, pentru suma de 15.566.407 lei, reprezentând TVA la cele ei facturi expertul concluzionează că reclamanta trebuie să beneficieze de deductibilitate.

În consecință, în mod corect instanța de fond a apreciat temeiata în parte contestația reclamantei, fundamentându-și hotărârea pe obiecte administrative, respectiv înscrisuri și cele două expertize, astfel că în meiu disp.art.312 alin.1 Cod pr.civilă, va fi respins recursul ca nefondat.

GEN
nr.76

de A

25.4.9.
Rec.X
D.G.F.P.
jud. f.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondat recursul formulat de DIRECȚIA
A FINANȚELOR PUBLICE împotriva sentinței
din 13 decembrie 2005, pronunțată de Tribunalul
vocabilă.

pronunțată în ședință publică, astăzi 15 septembrie 2006, la Curtea
i - Secția comercială și de contencios administrativ.

G.C.

D.S.

I.E.G.

Grefier,